

Nr 121.

Av herr **Olsson** i Ramsta, *angående särskild skatt på vissa nöjeställningar för lättande av det kommunala skattetrycket i särskilt skattetyngda kommuner.*

Vid årets riksdag har undertecknad väckt en motion, nr 20, i andra kammaren med hemställan om utredning angående införande av en särskild skatt på biografbiljetter att användas för kommunal skattutjämning.

Den kommunala nöjesskatten kan av kommunerna uttagas enligt Kungl. förordningen om rätt för kommun att upptaga särskild avgift vid vissa offentliga nöjeställningar; given Stockholms slott den 30 maj 1919. Med nöjeställning enligt denna förordning avses:

a) konsert, opera- och annan musikalisk föreställning, dramatisk och litterär föreställning, uppvisning i konstmässig dans samt uppvisning i icke professionell idrott;

b) biografföreställning;

c) cirkus-, varieté och kabaretföreställning, uppvisning i professionell idrott samt annan liknande tillställning;

d) bal, maskerad, annan danstillställning och med dessa jämförlig nöjeställning;

e) kapplöpning, travkörning och uppstigning i luftballong eller flygmaskin; samt

f) förevisning av djur, trolleriföreställning, uppvisning i boxning, akrobatföreställning, förevisning av panorama, vaxkabinett, marionett-teater och dylikt;

g) hållande av karusell, skjutbana, ringkastning samt andra liknande marknads- och tivolinöjen, i vilka allmänheten äger deltaga mot erläggandet av en efter omfattningen av deltagandet beräknad avgift.

För skattesatsens bestämmande äro dessa under förestående sju punkter uppräknade nöjeställningar uppdelade i tre grupper. Till första gruppen räknas nöjeställningar under punkt a), till andra gruppen biografföreställningar och till tredje gruppen nöjeställningar under punkterna c), d), e), f) och g).

Skatteskalen är graderad uppåt, så att första gruppen drabbas av en skatt på 10 procent, andra gruppen får en skatt mellan 10 å 15 procent och tredje gruppens skattesats blir mellan 15 å 20 procent, allt beräknat å biljettpriset.

Då behovet av ökade medel till »skatteutjämningsmedlens fond» är synnerligen stort, får undertecknad under hänvisning till motivering i min ovannämnda motion, nr 20, vid årets riksdag som komplettering till densamma även föreslå, att utredning verkställes angående uttagandet av en särskild skatt å nöjestillställningar, angivna under punkterna a), c), d), e), f) och g) i förordningen om nöjesskatt. Utredningen bör då undersöka, om alla under dessa punkter uppräknade nöjestillställningar böra komma i fråga för uttagande av en särskild skatt för utjämningsändamål, eller om endast några av dem böra ifrågakomma. Lämpligt torde vara att, om en särskild skatt föreslås, denna då anordnas så, att den graderas i likhet med den kommunala nöjesskatten.

Med stöd av det ovan anförda får jag hemställa,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsam utredning om uttagande av en särskild skatt på nöjestillställningar, som avses i Kungl. Förordningen om rätt för kommun att upptaga särskild avgift för vissa offentliga nöjestillställningar av den 30 maj 1919, under punkterna a), c), d), e), f) och g), att användas för lättande av det kommunala skattetrycket i hårt skattetyngda kommuner jämte förslag hur skatten bör anordnas och uttagas samt framläggandet för riksdagen av de förslag, vartill utredningen giver anledning.

Stockholm den 21 januari 1932.

Gustaf Olsson

i Ramsta.